

תורה אור השלם :

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

(א) ופסחים יח: ופינן.
(ב) ופסחים עז: ופינן.
קס"ח: (ג) וכושי.
וכושי ופסחים יח: ופינן.
(ד) [בדברי יוחנן] ופסחים יח: ופינן.
...
(ק) ופסחים יח: ופינן.

מוסף תוספות

א. והוצע בתו של
כסף שאינו קונה ביבמה
כסופים שבא קונה, תחת.
הרא"ש י"א וז"ל א"י וכושי
כסף דאב דמות בתו וזו
ליב דחמנא ולא וכו'
חתנו רש"י ב"א ה"א
...
(ג) כ"ח ופ"ח וכושי
...
(ז) ופ"ח וכושי
...
(ח) ופ"ח וכושי
...
(ט) ופ"ח וכושי
...
(י) ופ"ח וכושי
...
(יא) ופ"ח וכושי
...
(יב) ופ"ח וכושי
...
(יג) ופ"ח וכושי
...
(יד) ופ"ח וכושי
...
(טו) ופ"ח וכושי
...
(טז) ופ"ח וכושי
...
(יז) ופ"ח וכושי
...
(יח) ופ"ח וכושי
...
(יט) ופ"ח וכושי
...
(כ) ופ"ח וכושי
...
(כ"א) ופ"ח וכושי
...
(כ"ב) ופ"ח וכושי
...
(כ"ג) ופ"ח וכושי
...
(כ"ד) ופ"ח וכושי
...
(כ"ה) ופ"ח וכושי
...
(כ"ו) ופ"ח וכושי
...
(כ"ז) ופ"ח וכושי
...
(כ"ח) ופ"ח וכושי
...
(כ"ט) ופ"ח וכושי
...
(ל) ופ"ח וכושי

הא אמרס כו'. ומאי תקשה ליה אי אשמועינן קרא בנר דאילונית
דמיפוק ציה: ומנא מייסי ליה מסכא. קידושי כסף דליף לכו רב
יהודה דלעיל' מוזין כסף נפקי ליה למנא מקיחה דשדה עפרון: כי
יקח איש אשה ובעלה. והלכך הכוזב גט לפוטרה מקיחה זו
כדמכת סיפא דקרא והיה אם לא
תמלא וגו': ופלא דין הוא. שהא
נקנית בכסף מק"ו ולמה לי קרא:
שאנה נקנית כביאה. אם מסרה
ליה לביאה לשם שפחה אינה מסרתי
בכך: נקנית בכסף. כדמכתיב ומכסף
מקנמו (ויקרא סה:) ונקנית בביאה.
כדליף לקמן מובעלה: ויבמה אינה
נקנית בכסף. לביס להיות כאשמה
להזליא גטט בלא מילה כדליף
לקמן (דף ד'.) יבמה יבא עליה ויבמה
ביאה גומרת בה ואין כסף גומר בה:
מעיקרא דדינא. למקוס שאמה בא
ללמוד דהיינו אמה העברה יש
להשיב ולהכי קאמר מעיקרא דדינא
פירכא שהשפחה שהשיב בתמילה
יבמה מוכות לאו מעיקרא דדינא
אמרי אלא ממקום אחר: שכן יולאה
בכסף. שפחה אמת עלמה בתוך שש
שנים אס תרצה כדמכתיב (שמות סא)
והפדה והואיל וכסף משניו בה
לפדותה ששוב נמי לקטומה: שאנה
יולאה בכסף. כדנפקא לן' מספר
כורמה ואין דבר אחר כורמה:
ואיטעריך למיכסב יולאה חנם. למילך
מיניה כדליף לעיל יש כסף ללדין
אחר: היכא דיבכסב אישי לרידיו.
כסף וקדמתו דלמחר ליה התקש
לי: ליהו קידושין. לכיין דאשמועי
דכסף עמיד אישות מה לי כסף
דידה מה לי כסף דידי להכי דרד
תנא קרא וימנא אחריתי כדתיב כי
יקח איש ולא כי מקח אשה לאיש: שכן
אין קנינה לשום אישות. הלכך לא שייכא
בה ביאה: שכן וקוסק ועומדת. ליה
מתמת קידושי המת ואין ביאה כגא
אלא לגמור אבל קנין דמעיקרא לא:
שטר
ומנין
וא"ת
וע"כ

מעיקרא דינא פירכא שכן יוצאת בכסף. ה"ה דמאי למיקט
שכן יולאה נכש ויובל וסימנין אלא ינאה ליה למפרך
פירכא דשייכא אף בשפחה כעננית דהוה מני למיעבד ק"ו משפחה
כעננית ללא שייכי פירכא דסימנין ושם יובל הקשה ה"ר יעקב
מאורלייני"ש אכמי למה לי כי יקח נתי
ללא מני יליף מק"ו מ"מ יולף מהיקיפה
שקיסה למה העברה מואס אחרת
יקח לו הקיסה הכוזב לאחרת כדליאת
לקמן (דף טו.) ומה העברה נפקא לן
שנקנית בכסף מוהפדה
ומה אמה נקנית בכסף אף אשה
נקנית בכסף דאין משיבין על קיסהיקש
ו"ל דאי מהיקש למוד ה"ה דלא כני
בפרוטות עד שיהא ס' פרוטות
כדנענין גלמה העברה כדמוכה
לקמן' וריבוי מנאל תימן כיון דלא
ידעו דלמה העברה נקנית בכסף
אלא מוהפדה דהואיל יולאה בכסף
נקנית בכסף לא ילפי מיניה קנין של
אשה לפי שביעלה אינה יולאה
בכסף כמו אמה העברה:
מה אמה העברה שכן יוצאה
בכסף. וא"ת וילף כסף
מביאה ומה ביאה שאין קונה גלמה
העברה קונה גלמה כסף שקונה
גלמה העברה אינו דין שיקנה
שהרי י"ל כ"ש דליכא למפרך לך
יבמה מוכית שנקנית כביאה ואינה
נקנית בכסף*: היכא דיהבה
לדידה וקדשה. פי' בנקוטרכס
שאומרת והרי אמה מקודש' לי וקשה
שהרי גלמה אינו נופל לשון קידושין
שאין נאקר בכך לשאר נשים יש
גלמה שאומרת הכי אני מקודשת לך
ורזין לומר דיהבה לדידה לאו קרא
שהרי אבה מקבל הקדושין: אלא
רזיה לומר ואמרת: כתב רחמנא
כי יקח ולא כי תקח אשה אישי.
מימה כיון דעיקר קרא דכי יקח אמה
למימר שהיא לא תקדשו מה לרזין
למילך קימה קימה מעדה עפרון בלא
הכי שמעינן ליה מדמכתיב כי יקח
ולא כי תקח אשה אמת איש ו"ל
דאי לאו ג"ש היה מוקמינן קרא דכי
יקח איש אקידושין של ביאה אבל
בקדושי כסף לא נענין נתן הוא ואמר
הוא להכי איטעריך גזירה שוח לארובי
דכי יקח מיירי בכסף ואפי"ה נענין נתן הוא ואמר הו"ו
מיפוק ליה מדמכתיב כי יקח דמשמע נמי לשון ביאה כמו כולו' קיסה דעריות איש אשר יקח אמת אחותו ומהי אלא אחותה לא תקחה איש אשר
יקח אמת אחותו ו"ל דשאי היכא דאי אפשר לפרשו נענין אחר כדאמרין צ"פ נושאין על האנטה (בבבא דף טז.) ליקוחין כחוביין בתורה
לכילה מעין שנקנה בהערה אמת קיסה קיסה ו"ל דאי לאו כחב ובעלה עיקר ביאה לא הוה גמרין מקיסה דעריות לכיון דקיסה דהתם
קסם והלכה' לשכינה שכינה הרלויה לקימה קיסה וא"ת וילף מג"ש (ג) נקנית כביאה כדאמר' בריש הבא על יבמתו וס' דף טז: א) אשה
אי הוה שמין מובעלה ה"ה אמה העברה נמי נקנית כביאה מק"ו דהא לקמן (דף ט:) ממעטינן מובעלה אמה העברה והכא לילי אלא
נכתב ובעלה קאמר ו"ל דהכי פריך והלא דין הוא דמשום אשה לא איטעריך ובעלה דאתא בק"ו ואי למעוטי אמה העברה לכתוב קרא
ובעל והוי מוקי למעוטי אמה דמשום היא גופה לא לרזין וה"ה ימרה למח לי ומשני אי לא כחב אלא ובעל היא גופה לא הוה אמת בקל וחומר
דהוה אמינא אמה העברה מוכית: מה' ביבמה שכן וקוסק ועומדת. וא"ת הלך אין מועיל לה וקוסקת לענין כסף וא"ת כל זה אכניס
בקל וחומר וימנא הכי ומה יבמה שא"פ שהיא וקוסק ועומדת אין נקנית בכסף ונקנית בביאה* אשה שאינה וקוסק ונקנית בכסף
אינו דין שנקנית כביאה ולא זיקק לה מה שאינה וקוסק' דכי האי גוונא לרזין לומר פרק כ"ז דהא הרגל (ב"ק דף סה.) דעבי אכוחיה בתם
דקרון משלם כחמרי הניחוק נוק שלם מק"ו דשן ורגל שפוטרוין כדשוח הרבניס חייבין כדשוח הרבניס חיי' נוק אינו דין שחייב כדשוח הרבניס חיי'
ומפרש ר"י התם דלענין חיוב נוק שלם כדשוח הרבניס חייבין נוק חייב חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין
כדכ"ר כקרון וכל זה אשיס בקל וחומר ומה שן ורגל שא"פ שהיון מק"ו ורגל שפוטרוין כדשוח הרבניס חייבין כדשוח הרבניס חייבין נוק חייבין
שאלן היקין מוזי חייב כדשוח הרבניס חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין נוק חייבין
כלומר שיעקר מלמה להקיס לאחיי שם יילכך נקל לה להקנית כביאה יומר מאשה וה"ר אלעזר משנ"א פי' שכן וקוסק ועומדת שביאה
זו אינה עושה אלא גומרת קדושי ראשון ומשום דאמנא ביאה גומרת לא נאמר שתקנה חתלת קנין". וע"כ חס"ד ב"ק סה. ד"ה א"י:
ומנין

1. ואם שלש אלה לא יעשה לה יצאה חנם
אין כסף. שמת כא יא
2. כי יקח איש אשה
ובעלה חן בעיניו כי קרא
קה שרות דבר וקתב לה
ספר ברייתו ונתן בקדה
ושליחה מביחה:

ג' ליון הש"ס

כס' א"ר איש כי פירקה
דינא עם צ"מ. ממונה ס'
ע"כ:

הנהרות הב"ח

(א) יב"ח ד"ה ובעלה וכו'
וילף ע"כ חס"ד ב"ק סה.
קיסה נקנית כביאה:

מוסף רש"י

דודה הוה. ולידה כו ה"ה
כסף ויט"ל ג"ה. שכן
זקוקה ועומדת. לשיכן
מספח ע"ה נבל גז' נקמן
ל'.

תוס' ר"י הוקן

אשדוך לטובת. תרתייהו
השלשין דין קדושי כסף.
רדיה הוו. וכתיב יקח לא
גמרין אלא שראיש נתון
דגרמינן אבל יש כסף
לארון. ומוצאה נתם
חזנה היכא דייבכ איהו
לדידה הרי דאב. אבל
צדית לספור דאי איתי
הבה לדידה הוו קדושי.
ז"ל כי יקח איש שראיש
ליקח ונתן כסף.

